

Lieta C-505/19

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2019. gada 3. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Verwaltungsgericht Wiesbaden (Vācija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2019. gada 27. jūnijs

Prasītājs:

WS

Atbildētāja:

Bundesrepublik Deutschland

**VERWALTUNGSGERICHT WIESBADEN [VĪSBĀDENES
ADMINISTRATĪVĀS TIESAS]**

LĒMUMS

administratīvajā lietā

WS

prasītājs

[..]

pret

Bundesrepublik Deutschland [Vācijas Federatīvo Republiku],

[..]

atbildētāja

par

datu aizsardzības tiesību aktiem **[oriģ. 2. lpp.]**

Verwaltungsgericht Wiesbaden [..]

2019. gada 27. jūnijā nolēma:

- 1) Apturēt tiesvedību.
- 2) Atbilstoši LESD 267. pantam iesniegt Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus prejudiciāla nolēmuma sniegšanai:
  - a) Vai KĪŠN 54. pants, skatot to kopsakarā ar Pamattiesību hartas 50. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka pat kriminālprocesa uzsākšana par to pašu noziedzīgu nodarījumu visās Nolīguma (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (Šengenas *acquis* saskaņā ar Padomes Lēmuma 1999/435/EK (1999. gada 20. maijs) 1. panta 2. punktu, OV L 239, 22.09.2000., 13. lpp., turpmāk tekstā – “KĪŠN”) līgumslēdzējās valstīs ir aizliegta, ja Vācijas prokuratūra izbeidz uzsāktu kriminālprocesu pēc tam, kad apsūdzētais ir izpildījis noteiktas prasības un tostarp samaksājis konkrētu, prokuratūras noteiktu naudas summu?
  - b) Vai no Līguma par Eiropas Savienības darbību (2016. gada 7. jūnija rediģētajā redakcijā, OV C 202, 1., 47. lpp.; turpmāk tekstā – “LESD”) 21. panta 1. punkta izriet aizliegums dalībvalstīm īstenot trešo valstu aizturēšanas lūgumus tādas starptautiskas organizācijas kā Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas – Interpola – ietvaros, ja attiecīgā persona, uz kuru attiecas aizturēšanas lūgums, ir Savienības pilsonis un viņa valstspiederības dalībvalsts ir paziņojusi starptautiskajai organizācijai **[oriģ. 3. lpp.]** un tādējādi arī pārējām dalībvalstīm par šaubām attiecībā uz aizturēšanas lūguma saderību ar dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu?
  - c) Vai ar LESD 21. panta 1. punktu netiek pieļauta pat kriminālprocesa uzsākšana un pagaidu aizturēšana tajās dalībvalstīs, kuru valstspiederīgais attiecīgā persona nav, ja tā ir pretrunā dubultās sodīšanas nepieļaujamības principam?
  - d) Vai Direktīvas (ES) 2016/680 4. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 8. panta 1. punkts, skatot tos kopsakarā ar KĪŠN 54. pantu un Pamattiesību hartas 50. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstīm ir pienākums pieņemt tiesību aktus, ar kuriem tiek nodrošināts, ka tiesvedības gadījumā, kuras rezultātā tiek izbeigts publiskās apsūdzības process, visās Nolīguma (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (OV L 239, 22.09.2000., 13. lpp.) līgumslēdzējās valstīs ir aizliegta

- Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas – Interpola – *Red Notices* tālāka apstrāde, kuras mērķis ir vēl viens kriminālprocess?
- e) Vai tādai starptautiskai organizācijai kā Starptautiskajai kriminālpolicijas organizācijai – Interpolam – ir atbilstīgs datu aizsardzības līmenis, ja nepastāv lēmums par aizsardzības līmeņa pietiekamību saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantu un /vai atbilstošas garantijas saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 37. pantu?
- f) Vai dalībvalstis datus, ko trešās valstis ir iekļāvušas Starptautiskās kriminālpolicijas organizācijas – Interpola – meklēšanas cirkulārā (“Red Notice”), drīkst tālāk apstrādāt tikai tad, ja trešā valsts ar meklēšanas cirkulāru izplata aizturēšanas un izdošanas lūgumu un ir lūgusi veikt aizturēšanu, ar ko netiek pārkāptas Eiropas tiesības, it īpaši dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips?
- 3) Lūgumam sniegt prejudiciālu nolēmumu tiek lūgts piemērot steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedību, kas paredzēta Tiesas Reglamenta 107. un nākamajos pantos. **[oriģ. 4. lpp.]**

Pamatojums

I.

1. Eiropas Savienības **Pamattiesību hartas** (turpmāk tekstā – “Harta”) (OV C 202, 7.06.2016., 389. lpp.) **50. pants** ir izteikts šādi:

“Nevienam nedrīkst atkārtoti tiesāt vai sodīt krimināllietā par nodarījumu, par kuru viņš saskaņā ar tiesību aktiem Savienībā jau ticis attaisnots vai notiesāts ar galīgu spriedumu.”

2. **Līguma par Eiropas Savienības darbību** (turpmāk tekstā – “LESD”) (2016. gada 7. jūnija rediģētajā redakcijā, OV C 202, 1., 47. lpp.) **21. panta 1. punkts** ir izteikts šādi:

“Ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus.”

3. **Konvencijas (1990. gada 19. jūnijs), ar ko īsteno Šengenas Nolīgumu** (1985. gada 14. jūnijs) starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām (**turpmāk tekstā – “KĪŠN”**) (OV L 239, 22.09.2000., 19. lpp.) **54. pants** ir izteikts šādi:

“Personu, kuras sakarā vienā Līgumslēdzējā Pusē ir pieņemts galīgais tiesas spriedums, nedrīkst par to pašu nodarījumu saukt pie atbildības citā Līgumslēdzējā Pusē, ar noteikumu, ka notiesāšanas gadījumā sods jau ir izciests,

to izcieš vai to vairs nevar izpildīt atbilstīgi tās Līgumslēdzējas Puses tiesību aktiem, kurā spriedums pieņemts.”

4. Eiropas Parlamenta un Padomes **Direktīvas (ES) 2016/680** (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi, ko veic kompetentās iestādes, lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, un par šādu datu brīvu apriti, ar ko atceļ **[oriģ. 5. lpp.]** Padomes Pamatlēmumu 2008/977/TI (OV ES L 119, 89. lpp.) **4. pantā** ir noteikti

principi, kas saistīti ar personas datu apstrādi

Dalībvalstis paredz, ka personas dati:

- a) *tiek apstrādāti likumīgi un godprātīgi,*
  - b) *tiek vākti konkrētos, skaidros un leģitīmos nolūkos, un tie netiek apstrādāti ar minētajiem nolūkiem nesaderīgā veidā,*
  - c) *ir atbilstīgi, būtiski un nav pārmērīgi, ņemot vērā nolūkus, kādos tos apstrādā,*
  - d) *ir precīzi un, ja vajadzīgs, atjaunināti; ir jāveic visi pamatoti pasākumi, lai nodrošinātu, ka neprecīzi personas dati, ņemot vērā nolūkus, kādos tie tiek apstrādāti, bez kavēšanās tiek dzēsti vai laboti,*
  - e) *tiek glabāti veidā, kas pieļauj datu subjektu identifikāciju, ne ilgāk, kā tas ir nepieciešams tiem nolūkiem, kādos tos apstrādā,*
  - f) *tiek apstrādāti tā, lai tiktu nodrošināta atbilstīga personas datu drošība, tostarp aizsardzība pret neatļautu vai nelikumīgu apstrādi un pret nejaušu nozaudēšanu, iznīcināšanu vai sabojāšanu, izmantojot atbilstīgus tehniskos vai organizatoriskos pasākumus.*
5. **Direktīvas (ES) 2016/680 8. pantā** ir noteikts

apstrādes likumīgums

1. *Dalībvalstis paredz, ka apstrāde ir likumīga tikai tad un tiktāl, ciktāl šī apstrāde ir nepieciešama tā uzdevuma izpildei, ko kompetentā iestāde veic 1. panta 1. punktā minētajos nolūkos, un ka tā balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesībām.*
2. *Dalībvalsts tiesībās, ar ko regulē apstrādi šīs direktīvas darbības jomā, precīzē vismaz apstrādes mērķus, apstrādājamās personas datus un apstrādes nolūkus. [oriģ. 6. lpp.]*

II.

6. Prasītājs iebilst pret Starptautiskajā kriminālpolicijas organizācijā – Interpolā – reģistrētu meklēšanas cirkulāru (“*Red Notice*”) no valsts, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības. Saskaņā ar Interpola *Data Processing Rules* [Datu apstrādes noteikumu] 82. pantu *Red Notice* mērķis ir noteikt personas atrašanās vietu un to apcietināt izdošanas nolūkos. Aizturēšanas lūgums ir balstīts uz apgalvojumiem par korupciju, kas vērsti pret prasītāju. Tieši šo apgalvojumu par korupciju dēļ Mīnhenes I prokuratūra veica pirmstiesas izmeklēšanu, kas pēc naudas soda samaksas saskaņā ar *StPO* [*Strafprozessordnung*, Kriminālprocesa kodeksa] 153.a panta pirmās daļas pirmo teikumu visbeidzot tika izbeigta (par jautājumu, vai prokuratūra ir neatkarīga struktūra, skat. EST spriedumu, 2019. gada 27. maijs, C-509/18, ECLI: EUC:2019:457; attiecībā uz jautājumu par tiesas neatkarību, skat. lietu C-272/19). Tas nozīmētu publiskās apsūdzības izbeigšanu, ievērojot dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu, jo dalībvalsts prokuratūra bez tiesas iesaistīšanās ir izbeigusi šajā dalībvalstī uzsāktu kriminālprocesu pēc tam, kad apsūdzētais ir izpildījis noteiktas prasības un tostarp samaksājis konkrētu, prokuratūras noteiktu naudas summu (EST spriedums, 2003. gada 11. februāris, saistītas lietas C-187/01 un C-385/01, *Hüseyin Gözütok* [C-187/01] un *Klaus Brügge* [C-385/01], skat. arī EST spriedumu, 2016. gada 29. jūnijs, C-486/14).
7. Valsts, kas atrodas ārpus Eiropas Savienības, *Red Notice* mērķis ir, izmantojot Interpolu, ar apcietināšanas orderi notvert prasītāju visās pašreizējās 190 dalībvalstīs un tādējādi arī visās ES dalībvalstīs, kā arī visās Šengenas līgumslēdzējās valstīs. 2013. gadā Vācijas Federatīvā Republika ar Interpola starpniecību ieviesa “papildinājumu”, saskaņā ar kuru valsts centrālais birojs – *Bundeskriminalamt* [Federālās krimināllietu pārvalde] – pieņemot, ka attiecībā uz faktiem, kas ir ziņojuma pamatā, tiek piemērots dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips. No joprojām spēkā esošā *Red Notice* izriet, ka prasītājs nevar uzturēties nevienā ES dalībvalstī un Šengenas zonā, neriskējot tikt nepamatoti aizturēts, jo visas valstis, neraugoties uz norādi par “*ne bis in idem*” principu, acīmredzami *Red Notice* dēļ to ir ievietojušas meklēšanas sarakstos. **[oriģ. 7. lpp.]**
8. Atbildētāja gan ir norādījusi, ka prasītāja datiem nebūtu jābūt Šengenas Informācijas sistēmā (turpmāk tekstā – “SIS”). Tomēr Eiropas Savienības dalībvalstu un Šengenas valstu datubāzēs prasītājs saskaņā ar paša veiktu izpēti ir saglabāts.
9. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 8. panta 1. punktu personas datu apstrāde, šajā gadījumā *Red Notice*, ir likumīga tikai tad un tiktāl, ciktāl šī apstrāde ir nepieciešama uzdevuma izpildei Direktīvas (ES) 2016/680 1. panta 1. punktā minētajā izpratnē, un ka tā balstās uz Savienības vai dalībvalsts tiesībām.
10. Tādējādi KĪŠN 54. panta, skatot to kopsakarā ar Hartas 50. pantu, piemērojamība ir jānodrošina arī bez ievadīšanas SIS. Saskaņā ar EST pastāvīgo judikatūru ar KĪŠN 54. pantā

11. *“noteiktais ne bis in idem princips ir paredzēts, pirmkārt, lai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā izvairītos no tā, ka persona, attiecībā uz kuru ir ticis taisīts galīgs spriedums, savu tiesību uz pārvietošanās brīvību izmantošanas dēļ tiek saukta pie kriminālatbildības par tiem pašiem nodarījumiem vairāku līgumslēdzēju valstu teritorijā, lai nodrošinātu tiesisko noteiktību, ievērojot valstu iestāžu nolēmumus, kas ir kļuvuši galīgi, gadījumos, kad dalībvalstu tiesību akti krimināltiesību jomā nav tikuši saskaņoti vai tuvināti.”*

(EST spriedums, 2006. gada 28. septembris, C-150/05 (*Van Straaten*), 44. punkts; skat. arī EST spriedumu, 2014. gada 27. maijs, C-129/14 PPU (*Spasic*), 63. punkts; EST spriedums, 2006. gada 28. septembris, C-150/05 (*Van Straaten*), 45. un 46. punkts; EST spriedums, 2006. gada 9. marts, C-436/04 (*Van Esbroeck*), 33. punkts; EST spriedums, 2005. gada 10. marts, C-469/03 (*Miraglia*), 32. punkts).

12. KĪŠN 54. pants veido principa par līgumslēdzēju valstu savstarpējo uzticēšanos to attiecīgajām krimināltiesību sistēmām būtiskās tiesiskās sekas. Tas attiecas arī un it īpaši uz gadījumiem, kad līgumslēdzēju valstu dažādie krimināllikumi rada atšķirīgas tiesiskās sekas attiecībā uz nodarījumu (EST spriedums, 2006. gada 28. septembris, C-150/05 (*Van Straaten*), 44. punkts; EST spriedums, 2006. gada 28. septembris, C-467/04 (*Gasparini*), 30. punkts; EST spriedums, 2006. gada 9. marts, C-436/04 (*Van Esbroeck*), 31. punkts).
13. Ar šiem mērķiem nesaderīga būtu KĪŠN 54. panta piemērošanas ierobežošana ar SIS ievadītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem. Brīvības, drošības un tiesiskuma telpa, datu subjekta aizsardzība, kā arī princips **[oriģ. 8. lpp.]** par līgumslēdzēju valstu savstarpējo uzticēšanos to attiecīgajām krimināltiesību sistēmām ir jāattiecina arī uz noziedzīgiem nodarījumiem, kas nav ievadīti SIS.
14. Eiropas Savienības Tiesa savā 2016. gada 6. septembra spriedumā lietā C-182/15 (*Aleksei Petruhhin/Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra*, ECLI:EU:C:2016:630) ir norādījusi, ka arī attiecībās starp dalībvalsti un trešo valsti attiecībā uz izdošanu ir piemērojamas Savienības tiesības LESD 21. panta izpratnē (30. punkts). Nekas cits attiecībās starp dalībvalsti un trešo valsti nevar tikt piemērots, ja tāda starptautiska organizācija kā Interpols ir starpnieks un izplata aizturēšanas lūgumus un citus kriminālpolicijas pieprasījumus. Riski, kas Savienības pilsoņu pārvietošanās brīvībai izriet no tā, ka uzturēšanās citā nevis savas izcelsmes dalībvalstī, ņemot vērā risku tikt nelikumīgi izdotam, pamatojoties uz nelikumīgu, dubultās sodīšanas nepieļaujāmības principam pretrunā esošu un tādējādi Savienības tiesībām pretrunā esošu apsūdzību trešajā valstī, tiek padarīta neiespējama, var tikt novērsti tikai ar šādu plašu LESD 21. panta 1. punkta piemērošanas jomas interpretāciju. Turklāt, pamatojoties uz Eiropas Savienības Tiesas 2016. gada 6. septembra spriedumu lietā C-182/15 (*Aleksei Petruhhin/Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra*, ECLI:EU:C:2016:630), pastāvošajai aizsardzībai pret nelikumīgu izdošanu, piešķirot iespēju dalībvalstij, kuras pilsonība ir personai, uz kuru attiecas *Red Notice*, izdot Eiropas apcietināšanas orderi (48. punkts), šajā gadījumā var nebūt

ietekmes, jo dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips ir tieši pretrunā Eiropas apcietināšanas ordera izdošanai.

15. Arī tāpēc, ka dalībvalstīm, pārbaudot aizturēšanas lūgumus, kā norādīts iepriekš, ir jāpiemēro LESD 21. panta 1. punkts un tādējādi Savienības tiesības, ir jāievēro Pamattiesību hartā paredzētās tiesības, šajā gadījumā 50. pants (skat. Eiropas Savienības Tiesas spriedumu, 2016. gada 6. septembris, C-182/15 (*Aleksei Petruhhin*/Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra), ECLI:EU:C:2016:630, 52. punkts).
16. KĪŠN 54. pantā, skatot to kopsakarā ar Hartas 50. pantu, ir skaidri noteikts ne tikai vēl vienas sodīšanas aizliegums, bet arī vēl vienas kriminālvajāšanas aizliegums **[oriģ. 9. lpp.]** visās Šengenas līgumslēdzējās valstīs. Saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas judikatūru galīgais spriedums šo noteikumu izpratnē ir arī gadījumā, kad lietu izbeidz saskaņā ar Kriminālprocesa kodeksa 153.a panta pirmās daļas pirmo teikumu pēc noteikto prasību izpildes (EST spriedums, 2003. gada 11. februāris, saistītās lietas C-187/01 un C-385/01, *Hüseyin Gözütok* [C-187/01] un *Klaus Brügge* [C-385/01], 27. un nākamie punkti).
17. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 8. panta 1. punktu apstrāde ir likumīga tikai tad, ja tā balstās uz Savienības tiesībām. Turklāt saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 2. apsvērumu un 93. apsvērumu ar Direktīvu (ES) 2016/680 ir jāaizsargā fizisku personu “pamattiesības un pamatbrīvības”. Kā izriet no Direktīvas (ES) 2016/680 25. apsvēruma, “pamattiesības un pamatbrīvības” ir noteikti jāievēro arī informācijas apmaiņā ar Interpolu. KĪŠN 54. pants un Hartas 50. pants ir Savienības tiesību akti, Hartas 50. pantā ir noteiktas pamattiesības, kas nostiprinātas Savienības tiesību aktos. Saskaņā ar Hartas 51. panta 1. punkta pirmo teikumu tās noteikumi gan piemērojami dalībvalstīm tikai gadījumā, ja tās īsteno ES tiesību aktus. Tomēr šajā izpratnē dalībvalstis piemēro Savienības tiesības arī transponējot direktīvas (EST spriedums, 2017. gada 5. aprīlis, C-217/15 un C-350/15 (*Baldetti*), 16. punkts; EST virspalātas spriedums, 2013. gada 26. februāris, C-617/10 (*Akerberg Fransson*), 25. punkts).
18. Tādējādi apstrāde Direktīvas (ES) 2016/680 8. panta 1. punkta izpratnē var būt likumīga tikai tad, ja tā ir saderīga ar KĪŠN 54. pantu un Hartas 50. pantu, kā arī LESD 21. pantu.
19. Aizturēšanas un izdošanas lūgumu nosūtīšana, izmantojot *Red Notice*, ir personas datu apstrāde Direktīvas (ES) 2016/680 izpratnē.
20. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 2. panta 1. punktu, skatot to kopsakarā ar 1. panta 1. punktu, direktīva attiecas uz personas datu apstrādi, “lai novērstu, izmeklētu, atklātu noziedzīgus nodarījumus vai sauktu pie atbildības par tiem vai izpildītu kriminālsodus, tostarp lai pasargātu no draudiem sabiedriskajai drošībai un tos novērstu.” **[oriģ. 10. lpp.]**
21. Saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 3. panta 1. punktu personas dati šajā izpratnē ir jebkura informācija, kas attiecas uz identificējamu fizisku personu. Saskaņā ar

Direktīvas (ES) 2016/680 3. panta 3. punktu apstrāde šajā izpratnē ir jebkura “ar personas datiem vai personas datu kopumiem veikta darbība, ko veic ar vai bez automatizētiem līdzekļiem, piemēram, vākšana, reģistrācija, organizēšana, strukturēšana, glabāšana, pielāgošana vai pārveidošana, atgūšana, aplūkošana, izmantošana, izpaušana, nosūtīt, izplatīt vai citādi darīt tos pieejamus, saskaņošana vai kombinēšana, ierobežošana, dzēšana vai iznīcināšana”.

22. Šie nosacījumi šajā gadījumā ir izpildīti. *Red Notice* ietverto datu nosūtīšanu valsts meklēšanas sistēmās izmanto, lai sauktu pie atbildības par noziedzīgiem nodarījumiem vai izpildītu kriminālsodus, taču trešās valsts interesēs. Tā ir informācija, kas attiecas uz identificējamu fizisku personu. Nosūtīšanas process veido uzglabāšanu. Turklāt tas ietver personas datu izmantošanu, jo tie valsts meklēšanas sistēmā veido izmeklēšanas pamatu ar mērķi [personu] aizturēt un, ja nepieciešams, pārsūtīt trešajai valstij.
23. Tomēr, ja apstrāde būtu likumīga tikai tad, ja tā ir saderīga ar KĪŠN 54. pantu un Hartas 50. pantu, kā arī LESD 21. pantu, meklēšanas lūgumi dalībvalstīs būtu dzēšami. Direktīvas (ES) 2016/680 7. panta 3. punktā šajā ziņā ir noteikts, ka tad, ja izrādās, ka ir nosūtīti nepareizi personas dati, vai personas dati ir nosūtīti nelikumīgi, par to nekavējoties informē datu saņēmēju. Šādā gadījumā saskaņā ar Direktīvas (ES) 2016/680 16. pantu personas datus labo vai dzēš, vai ierobežo to izmantošanu. Tomēr tas tā nenotiek.
24. Tas tādēļ, ka Interpols neveic datu dzēšanu. Visas dalībvalstis gan ir pievienojušās Starptautiskajai Kriminālpolicijas organizācijai (Interpolam). Lai pildītu savu uzdevumu, Interpols saņem, uzglabā un izplata personas datus, kas palīdz kompetentajām iestādēm novērst un apkarot starptautisko noziedzību. “Tādēļ ir lietderīgi stiprināt Savienības un Interpola sadarbību, veicinot personas datu [oriģ. 11. lpp.] efektīvu apmaiņu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību un pamatbrīvību ievērošanu attiecībā uz personas datu automātisku apstrādi. Gadījumos, kad personas dati no Savienības tiek nosūtīti Interpolam un valstīm, kas norīkojušas locekļus uz Interpolu, būtu jāpiemēro šī direktīva, it īpaši tās noteikumi par starptautisku nosūtīšanu. Šai direktīvai nebūtu jāskar īpašie noteikumi, kas paredzēti Padomes Kopējā nostājā 2005/69/TI un Padomes Lēmumā 2007/533/TI” (Direktīvas (ES) 2016/680 25. apsvērumš).
25. Nav paredzama Direktīvas (ES) 2016/680 40. panta (Starptautiskā sadarbība personas datu aizsardzības jomā) īstenošana, un tas atbildētājas attiecīgas argumentācijas gadījumā arī nemaz nav *Bundesregierung* (Federālā valdība) nolūks. Saskaņā ar to attiecībā uz tādu starptautisku organizāciju, kā, piemēram, Interpols, būtu jāveic attiecīgi pasākumi, lai
  - a) izstrādātu starptautiskās sadarbības mehānismus, kas veicina personas datu aizsardzības tiesību aktu efektīvu izpildi;
  - b) sniegtu starptautisku savstarpēju palīdzību personas datu aizsardzības tiesību aktu izpildei, ietverot paziņojumus, sūdzību tālāku nosūtīšanu, palīdzību

- izmeklēšanai un informācijas apmaiņu, ievērojot atbilstošas garantijas personas datu aizsardzībai un citas pamattiesības un pamatbrīvības;
- c) iesaistītu attiecīgās ieinteresētās personas diskusijās un pasākumos, kuru mērķis ir uzlabot starptautisko sadarbību datu aizsardzības tiesību aktu izpildē;
- d) veicinātu personas datu aizsardzības tiesību aktu un prakses piemēru apmaiņu un dokumentēšanu, tostarp attiecībā uz konfliktiem par jurisdikciju ar trešām valstīm. **[oriģ. 12. lpp.]**
26. Par to nekas nav zināms.
27. Direktīvas (ES) 2016/680 36. pantā, taču arī Direktīvas (ES) 2016/680 37. pantā ir paredzēts tikai gadījums, kad dati tiek nosūtīti Interpolam. ***Pretējais gadījums, kad dati no Interpola tiek nosūtīti dalībvalstīm***, Direktīvā (ES) 2016/680 nav noteikts. Tādējādi Direktīvā (ES) 2016/680 pastāv regulējuma nepilnība, kas būtu jānovērš. Ja, neraugoties uz dubultās sodīšanas nepieļaujamības principu, Interpols neatturas no *Red Notice* datu nosūtīšanas visām dalībvalstīm un nenodrošina tūlītēju datu dzēšanu, iesniedzējtiesai pastāv nopietnas šaubas par Starptautiskās organizācijas “Interpol” uzticamību datu aizsardzības [jomā]. Šis neuzticamības rezultātā visbeidzot rodas jautājums, vai dalībvalstīm Interpolā atbilstošu garantiju neesamības dēļ nebūtu šajā ziņā pilnībā jāatturas no sadarbības ar Interpolu, jo tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā. Tas tādēļ, ka tikai šādi Savienība acīmredzami spēj veidot brīvības telpu un nodrošināt personas pārvietošanās brīvību (skat. LESD 67. pantu) Tā kā attiecībā uz *Red Notices* Eiropas Savienībā acīmredzami pastāv koordinācijas trūkums un neeksistē vienots tiesiskais regulējums, dalībvalstu pilsoņu brīvība var tikt nodrošināta tikai izstājoties no Interpola.
28. Direktīvas (ES) 2016/680 64. apsvērumā noteiktais, ka gadījumos, kad personas dati no Savienības tiek nosūtīti pārziņiem, apstrādātājiem vai citiem saņēmējiem trešās valstīs vai starptautiskajām organizācijām, aizsardzības līmenim, ko šī direktīva garantē fiziskām personām Savienībā, nebūtu jāsamazinās (skat. arī Direktīvas (ES) 2016/680 35. panta 3. punktu), tostarp gadījumos, kad personas dati no trešās valsts vai starptautiskās organizācijas tiek nosūtīti tālāk pārziņiem vai apstrādātājiem tajā pašā vai citā trešā valstī vai starptautiskajā organizācijā, ir jāattiecinā arī uz personas datiem, kas no trešās valsts vai starptautiskas organizācijas, šajā gadījumā Interpola, tiek nosūtīti Eiropas Savienības dalībvalstīm. Pretējā gadījumā ***ar Direktīvu (ES) 2016/680 garantētais aizsardzības līmenis tieši nav nodrošināts***. **[oriģ. 13. lpp.]**
29. Atbilstoša koordinācija būtu arī tiktāl iespējama, ka dalībvalsts ar verbālnotu vienojas ar citām dalībvalstīm, kā rīkoties ar šādu *Red Notice*, kas šajā gadījumā tomēr nav atbildētājas [...] nolūks.
30. Pretējā gadījumā būtu jānodrošina, ka dalībvalstis datus, kas ir Starptautiskās Kriminālpolicijas organizācijas, Interpola, valstu, kas nav KĪŠN līgumslēdzēja

valsts, meklēšanas cirkulārā (“*Red Notice*”), drīkst apstrādāt tālāk tikai tad, ja valsts, kas nav Eiropas Savienības dalībvalsts, ar meklēšanas cirkulāru izplata aizturēšanas un izdošanas lūgumu un ir lūgusi veikt apcietināšanu un tas nav pretrunā Eiropas tiesībām.

31. Tiesvedības iznākums ir atkarīgs no prejudiciālajiem jautājumiem. Tas tādēļ, ka, ja pastāv dubultās sodīšanas nepieļaujamības princips un jauns trešās valsts ziņojums, izmantojot *Red Notice*, dalībvalstīs būtu prettiesisks, visas dalībvalstis nedrīkstētu *Red Notice* apstrādāt un tiktu nodrošināta prasītāja pārvietošanās brīvība Eiropas Savienībā un Šengenas zonā. Vai tas tiek panākts visām dalībvalstīm izstājoties no Interpola, vai arī Eiropas Savienības Tiesai attiecīgi pilnveidojot Direktīvu (ES) 2016/680, šajā ziņā būtu jautājums par tālāku nolēmuma rezolutīvās daļas formulējumu.

III.

32. Tiesvedībai ir nepieciešamā steidzamība (skat. Eiropas Savienības Tiesas Reglamenta 107. panta 2. punktu).
33. Steidzamība it īpaši izriet no prasītāja vecuma. Prasītājs ir dzimis 1937. gada 17. novembrī un jau ir sasniedzis 80 gadu vecumu. Līdz nolēmuma pieņemšanai lietā prasītājs praktiski nevar atstāt Vācijas teritoriju. Kopš 2008. gada Vācijas un ASV tiesībaizsardzības iestādes veic izmeklēšanu pret prasītāju. No prasītāja nevar gaidīt dalību mēnešiem vai gadiem ilgā [tiesvedības] procesā, [oriģ. 14. lpp.] pat ja pastāvīga tiesas pārslogojuma dēļ šo lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu bija iespējams iesniegt tikai tagad.

IV.

34. [..]

[..]